

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa A. Ż.

przeciwko J. Ż. i E. Ż.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 20 lutego 2020 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanych

od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 2 kwietnia 2019 r., sygn. akt II Ca (...),

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2. zasądza od pozwanych na rzecz powoda kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie pozwany wniósł skargę kasacyjną, a dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się na występowanie na tle tej sprawy istotnego

zagadnienia prawnego, potrzebę wykładni przepisów prawa budzących wątpliwości, a także oczywistą zasadność skargi. Pierwsze i drugie zagadnienie prawne dotyczy tego, czy możliwa jest surogacja, jeśli małżonkowie prowadzą wspólny rachunek bankowy i środki z majątku osobistego jednego z tych małżonków wpłyną na ten rachunek, a po jakimś czasie coś zostanie nabyte, a zapłata zostanie dokonana z tego rachunku. Kwestia jest oczywista - wraz z wpłynięciem środków na rachunek bankowy wspólny, dochodzi do nakładu z majątku osobistego na majątek wspólny, a zatem z późniejszym zakupem zapłaconym z tego rachunku nie ma bezpośredniego związku. Choćby taka była wola małżonka, surogacja nie zachodzi (surogacja to zdarzenie faktyczne, obiektywne, a nie wynikające wyłącznie z subiektywnej woli małżonka). Kolejne zagadnienie prawne dotyczy tego, czy możliwe jest rozliczenie między małżonkami wydatków, nakładów i pożyczek z majątku osobistego na majątek wspólny przed podziałem majątku wspólnego. Odpowiedź twierdząca jest oczywista, brak potrzeby wyjaśnienia, a ocena, czy w konkretnym stanie faktycznym miało to miejsce zależy już do zastosowania prawa w konkretnej sprawie. Jeśli chodzi o potrzebę wykładni przepisów prawa mającą uzasadniać przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, to skarżący wskazuje, że dotyczy ona, po pierwsze, art. 33 pkt 10 k.r.o. co do tego, do jakiej masy majątkowej wchodzi przedmiot nabyty w części za środki z majątku wspólnego, a w części za środki z majątku osobistego. W świetle ustaleń faktycznych, które nie mogą zostać wzruszone w postępowaniu kasacyjnym, problem ten w ogóle na tle tej sprawy nie powstaje, bo do nabycia nieruchomości doszło w całości za środki z majątku wspólnego (osobną kwestią jest nakład z majątku osobistego na majątek wspólny). Po drugie, zdaniem skarżącego, wykładni wymaga art. 39 k.r.o. co do tego, czy zezwolenie sądu na dokonanie czynności prawnej z majątku wspólnego może być wydana tylko *ex ante*, czy również *ex post*. Kwestia ta nie powstaje na tle tej sprawy, a uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w żadnym zakresie nie dowodzi takiego związku. Wreszcie, wbrew twierdzeniom skargi kasacyjnej, skarga nie jest oczywiście uzasadniona, ponieważ lektura zaskarżonego orzeczenia nie dowodzi, aby w sposób oczywiście nieprawidłowy wyłożono albo zastosowano prawo.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

jw